

[Statsministeren.]

om Valgretsaldere og Valgmaaden, om Landstingets Levetid, Varighed imellem Valgene og om Maaden, paa hvilken de tingvalgte Medlemmer udpeges, medfører, at denne Del af Rigsdagen maa være en betragtelig Tid bag efter den Udvikling, som er foregaaet blandt Vælgerne, og som har givet sig Udslag ved Valget af Folketinget; men det kan ikke være sundt, at der om alle store politiske og økonomiske Spørgsmaal skal være bitter Konflikt mellem de to Ting og dermed ogsaa mellem de Klasser af Befolkningen, som i særlig Grad er repræsenteret eller føler sig repræsenteret i de to Ting. Ikke mindst i Tider som dem, vi nu oplever, med den Uro, der er i Verden, maa det være naturligt at søge saadant Konfliktstof fjernet af Hensyn til Ønskeligheden af at bevare det demokratiske og parlamentariske Styre, som i Virkeligheden er det eneste holdbare og det eneste for Befolkningerne udviklende. Tiden lærer os andetsteds fra, hvordan Tilsidesættelse af Hensynet til Befolkningens brede Lag kan virke, og der er Grund for den danske Rigsdag til at lytte til Tidens Stemmer og handle saadan, som det vil være overensstemmende med de Krav og de Anskuelse, som er oppe i Tiden.

Det Forslag, jeg har den Ære at fremsætte, indeholder kun de nødvendige Bestemmelser om Ændringer i Paragraffer, som indeholder Bestemmelser om Landstingets Oprettelse, Valgmaade, Tilstedeværelse o. s. v. Forslaget indskrænker sig i Hovedsagen hertil og er altsaa særdeles let overskueligt og ikke særlig omfattende. Det foreslaas — det er det eneste, der kan siges at ligge udenfor —, at der ved Lov skal træffes Bestemmelse om Oprettelse og Ordning af et fast Revisionsudvalg, sammensat saaledes, at det rummer juridisk, administrativ og teknisk Sagkundskab. Dette Raads Opgave skal være at underkaste Lovforslagene Gennemsyn, før de kommer til endelig Afgørelse i Rigsdagen. Man har jo hævdet, at Landstinget egnede sig til at være prøvende og overvejende over for Lovforslagene, som kommer fra Folketinget, og for saa vidt der skulde være noget i denne Betragtning, vil den altsaa paa behørig Maade blive imødekommet ved Tilvebringelsen af et saadant Revisions-

udvalg, der altsaa faar de rent tekniske Opgaver, hvad der naturligvis i visse Perioder særdeles vel kan være ønskeligt under Hensyn til den Hastighed, hvormed adskilligt Lovgivningsarbejde, ikke mindst i vore Dage, nødvendigvis maa gennemføres. Der er jo som bekendt visse Lande, hvor man paa dette Omraade har udviklet sig til at have særlige Lovraad, som foretager Prøvelsen af Lovforslagene paa et eller flere Tidspunkter af disses Behandling, men det vilde formentlig næppe være nødvendigt, maaske heller ikke ønskeligt, under de Forhold, som nu er udviklet her i Landet, at gaa saa vidt, som en saadan Tilvebringelse af et helt nyt Organ vilde være.

Foruden dette indeholder Forslaget, hvad der jo er en Følge af Landstingets Ophævelse, ogsaa en Fjernelse af den hidtil kendte Rigsret, idet dennes Sammensætning hviler paa de to Ting, og naar det ene bortfalder, vil det i hvert Fald ikke være muligt uden en helt ny Ordning at tilvejebringe en særlig Domstol over for Ministre. Det er imidlertid saa ved Grundloven, bortset fra de Ændringer, der her foreslaas, at saavel Kongen som Rigsdagen har Paa-taleret med Hensyn til Forseelser, der maatte være begaaet af Ministre, og under Bevarelsen heraf vil det da være naturligt, at Sager rejst mod Ministre i Anledning af deres Embedsførelse paakendes af Landets almindelige Domstole.

Jeg anbefaler Tingets Medlemmer en lidenskabsløs Forhandling om denne Sag. Der kan selvfølgelig forhandles om en ændret Form, f. Eks. for det lovtekniske Raad, men Sagen selv synes jeg bør tages som Udtryk for, hvad Tiden kræver, og hvad henvend 20 Aars Erfaringer har belært os om maatte siges at være nødvendigt. Der er vist ingen, der kan være i Tvivl om eller vil være i Tvivl om, at Parlamentarismen netop er blevet undergravet i den nyere Tid som Følge af de Vanskeligheder, der stadig har bestaaet ved at tilvejebringe Overenskomst mellem de to saa forskellige Afdelinger af Rigsdagen. Den Opfattelse, der har bredt sig i visse Kredse af Befolkningen, at Parlamentarismen ikke evner noget, bundet i Virkeligheden deri, at Landstinget har haft et Flertal forskelligt fra Folketingets Flertal, et Flertal, som havde Magt til at hindre Forslag, der var